

Jidášovo evangelium

(„Evangelium podle Jidáše (Judy) iškariotského“)

(podle něm. překladu B. Sieberta do češtiny přeložil:
Mgr. Jan Kozák, <http://sweb.cz/gnostica>)

ÚVOD

Tajná slova zjevení, která pravil Ježíš Jidáši iškariotskému tři dny před tím, než oslavil svátek pesah.

JEŽÍŠOVY DRÍVĚJŠÍ ČINY

Když se Ježíš zjevil na zemi, vykonal mnoho zázraků a znamení pro záchranu člověka. A zatímco někteří šli cestou spravedlnosti a jiní upadali do hříchu, bylo povoláno dvanáct učedníků. A On s nimi začal rozmlouvat o tajemstvích, která jsou skryta světu, a o tom, co se bude dít na konci. Často se svým učedníkům zjevoval ne jako on sám, ale přijal podobu dítěte

KAPITOLA 1.

JEŽÍŠ V DIALOGU SE SVÝMI ŽÁKY, SVATÁ VEČEŘE

Jednoho dne, kdy byl Ježíš se svými žáky v Judeji, je našel ve zbožnosti shromážděné u stolu. Přistoupil k nim, shromážděným kolem stolu a pronášejícím děkovná slova nad chlebem, a zasmál se.

Učedníci se ho zeptali: „Mistře, proč se směješ naší modlitbě? Učinili jsme to, co je správné.“

On odpověděl a řekl jim: „Já se nesměji vám! Vy jste to nečinili ze své vlastní vůle, nýbrž proto, aby tím byl uctěn váš bůh.“

Oni odpověděli: „Mistře, ty jsi [...] syn našeho boha!“

Ježíš jim ale řekl: „Odkud mě znáte? Vpravdě, pravím vám, není mezi vámi žádného, kdo mě pozná!“

UČEDNÍCI SE HNĚVAJÍ

Když to jeho žáci uslyšeli, rozhněvali se a začali ho ve svých srdcích proklínat. Ježíš, který viděl jejich nevědomost, jim řekl: „Proč vás tato zpráva svádí ke hněvu? To váš bůh, který je s vámi, [...] vyvolal ve vašich duších hněv! Ať každý z vás, kdo je k tomu dostatečně silný, se nechá vzdělat dokonalým pokolením Člověka, a tak se zjeví přede mnou!“

Všichni odpověděli: „Jsme dostatečně silní!“ Avšak jejich mysl byla příliš slabá, aby to dokázali, kromě Jidáše (Judas) iškariotského. Ten byl schopen předstoupit před jeho tvář, avšak nedokázal se mu podívat do očí a klonil hlavu. Jidáš řekl Ježíšovi: „Já vím, kdo jsi a odkud jsi přišel. Přicházíš z věčné říše Barbelo (viz komentář) a já nejsem hoden vyslovit jméno Toho, kdo Tě vyslal.“

JEŽÍŠ PROMLOUVÁ S JIDÁŠEM

S vědomím, že Jidáš vyslovil něco vznešeného, mu Ježíš odpověděl: „Odstup od ostatních a já ti zjeví tajemství této říše. Máš možnost této říše dosáhnout, avšak zažiješ velké utrpení. Jinak musí někdo jiný vykonat tvůj úkol, aby těch dvanáct mohlo být zase sjednoceno se svým bohem.“

Jidáš se ho zeptal: „Kdy mně zjevíš tyto věci a kdy vzejde velký den světla nad tímto pokolením?“

Když ale toto vyslovil, Ježíš ho opustil.

KAPITOLA 2.

JEŽÍŠ SE OPĚT ZJEVUJE ŽÁKŮM

Příštího rána, poté co se toto událo, se Ježíš znovu objevil před svými žáky. Ti se ho zeptali: „Mistře, kam jsi odešel a co jsi dělal, zatímco jsi byl pryč?“

Ježíš jim odpověděl: „Odešel jsem za jiným velkým a svatým pokolením.“

Jeho žáci se ho zeptali: „Pane, jaké je to velké pokolení, které je nám nadřazeno a je svatější nežli my a není z tohoto světa?”

Když to Ježíš uslyšel, zasmál se a řekl jim: „Proč přemýšlíte ve svých srdcích o onom silném a svatém pokolení? Vpravdě vám říkám, nikdo, kdo se zrodil v tomto světě, ono pokolení nespatri a žádné vojsko andělů (tj. vyslanců) hvězd ho nepřemůže. A žádný smrtelník s ním nikdy nebude moci obcovat, neboť toto pokolení nepochází ze [...], které se stalo [...]. Toto lidské pokolení, ke kterému vy patříte, pochází z rodu člověka [...], moci, která [...] jiné síly [...] skrze které vládnete.“

Když jeho žáci slyšeli tato slova, byl každý z nich pobouřen v duši a neřekli ani slovo.

Jiný den k nim opět přišel Ježíš. Ptali se ho: „Mistře, spatřili jsme tě ve vidění, když jsme měli velký sen. [...] noc [...]. Proč jste [...] jakoby jste se potopili?“

ŽÁCI SPATŘÍ CHRÁM A DISKUTUJÍ O NĚM

Řekli: „Spatřili jsme velký dům a uvnitř velký oltář a dvanáct mužů, které bychom mohli nazvat kněží. A velké množství lidu čekalo u onoho oltáře, až kněží [...] a přijmou dary. Čekali však nadarmo.“

Ježíš řekl: „Jací byli ti kněží?“

Oni odpověděli: „Někteří [...] dva týdny. Někteří obětovali mezi sebou vlastní děti, jiní zase ženy ve „slávě“ a „pokoře“. Jiní spali s jinými muži, další byli zase zapleteni do vraždění. Další prováděli množství hříšných věcí a činy bezpráví. A ti muži, kteří stáli před oltářem, vzývali tvé jméno a ve všech činech nepravosti jim oběti sloužily k jejich naplnění [...].“

Poté co toto řekli, mlčeli, neboť byli velmi pobouřeni.

JEŽÍŠŮV SYMBOLICKÝ VÝKLAD SNU

Ježíš jim řekl: „Proč jste tolik pobouřeni? Vpravdě vám říkám, všichni kněží, kteří stojí před oltářem, vzývají mé jméno! Znovu vám říkám, že mé jméno stojí psáno i na [...] pokolení hvězd přes všechna lidská pokolení. A oni pěstují hanebným způsobem v mém jménu stromy, které nenesou žádné plody!“

Ježíš jim dále řekl: „Ti, které jste spatřili, jak u oltáře přijímají dary, to jsou takoví, jací jste i vy. To je bůh, kterému sloužíte a vy jste těch dvanáct mužů, které jste spatřili. To stádo připravené k oběti, to je množství lidí, které jste svedli z pravé cesty k tomuto oltáři [...]. Takový kněz bude stát a používat mé jméno tímto způsobem a generace zbožných mu zůstane věrná. Po něm tam poté bude stát jiný muž, který chodí do bordelu a pak zase jiný, který vraždí děti anebo zase jiný, který spí s jinými muži - a ti, kteří žijí (zdánlivě?) zdrženlivě a zbytek národa nečistoty, nepravosti a omylu a ti, kteří říkají „my jsme andělé“- ti všichni jsou hvězdami, které svět přivádějí k naplnění.

Lidskému pokolení bylo řečeno: „Hleď, bůh přijal tvou oběť prostřednictvím rukou kněze“- který je však sluha omylu. Avšak existuje (skutečný) Pán, Pán nade vším, který říká: „Na konci dní v hanbě padnou.“

Ježíš řekl: „Ustaňte s oběťmi [...], které máte [...] nad oltář, které jsou pro vaše hvězdy a vaše anděly a slouží vašemu naplnění! Nechte je stát v jejich zapletenosti před vámi a nechte je jít ...“[chybí 12 řádek] ... pokolení [...]. Jeden pekař nemůže nasytit všechny bytosti pod nebem. [jedna řádka chybí]

Ježíš jim řekl: „Ustaňte s bojem proti mně! Každý z vás má svou vlastní hvězdu a každý ...“[chybí 17 řádek]

... který přišel [...] pro strom [...] tomuto světu [...] na čas [...], avšak musí přijít, aby zavraždil ráj boží a také pokolení, které všechno překoná, protože život tohoto pokolení nebude pošpiněn, nýbrž [...] až do vsí věčnosti.

JIDÁŠ SE PTÁ JEŽÍŠE NA TOTO POKOLENÍ

Jidáš se zeptal: „Mistře, jaké plody bude přinášet toto (dokonalé) pokolení?“

Ježíš řekl: „Duše všech pokolení lidí zemřou. Když ale tito lidé naplňovali aion Království (říše) a budou umírat, zemřou sice jejich těla, avšak jejich duše zůstanou živé a budou pozvednuty.“

Jidáš se zeptal: „A co bude dělat zbytek lidstva?“

Ježíš řekl: „Je nemožné rozsévat semeno na skále a sklídit úrodu! To je také cesta pošpiněného pokolení [...] u zkažené Sofie (Moudrosti) [...] ruka, která stvořila smrtelného člověka, aby jejich duše vystoupaly do věčného Království (říše). Vpravdě, říkám vám [...] andělé [...] budou moci toho spatřit [...] ti, ke kterým [...] svaté pokolení [...]“

Poté, co Ježíš toto řekl, odešel od nich.

KAPITOLA 3. JIDÁŠ VYPRÁVÍ O SVÉM VIDĚNÍ A JEŽÍŠ ODPOVÍDÁ

Jidáš řekl: „Mistře, protože jsi poslouchal ostatní, vyslyš teď také mě, neboť já měl také velké vidění.“

Když to Ježíš zaslechl, zasmál se řekl mu: „Ty třináctý duchu, proč to stále znovu zkoušíš? Mluv ale, já to s tebou vydržím.“

Jidáš mu řekl: „V mém vidění jsem spatřil sebe sama, jak mě 12 žáků kamenuje a pronásleduje. Dostal jsem se na místo, kde [...] po Tobě. Spatřil jsem dům [...] a moje oči nemohly pochopit jeho velikost. Byl obklopen lidmi velkého pokolení a jeho střecha byla vytvořena loubím a uvnitř bylo množství lidu [2 řádky chybí] řekli: „Mistře, spoj mě s těmito lidmi.“

Ježíš odpověděl a řekl: „Jidáši, tvá hvězda tě zavedla do omylu.“

A pokračoval: „Žádný smrtelník není hoden, aby vstoupil do tohoto domu, který jsi spatřil, neboť toto místo je určeno pro světce. Zde nepanuje ani slunce ani měsíc ani den (čas), avšak světci zde přebývají věčně v Království věčnosti se svatými anděly. Hle, zjevil jsem ti tajemství Království a poučil tě o omylu hvězd a [...] poslal to [...] dvanácti aionům.“

JIDÁŠ SE PTÁ NA SVŮJ OSUD

Jidáš se zeptal: „Mistře, je možné, že mé símě je ovládáno Vládcí (archonty)?“

Ježíš mu odpověděl a řekl: „Pohled, já [2 řádky chybí], avšak ty se budeš trást, až spatříš Království a všechny jeho obyvatele!“

Když to slyšel, Jidáš se ho zeptal: „K čemu je dobré, že jsem toto všechno přijal a že jsi mě vybral z tohoto pokolení?“

Ježíš odpověděl a řekl: „Staneš se třináctým a budeš proklet příštími generacemi - a přijdeš, abys nad nimi panoval. Až přijdou poslední dny, proklejí tvé povýšení mezi světce.“

JEŽÍŠ UČÍ JIDÁŠE O PODSTATĚ SVĚTA. DUCH A VĚČNOST

Ježíš řekl: „Pojď, abych tě mohl poučit o tajemstvích, která dosud žádný člověk neslyšel. Neboť věz, že existuje velké nekonečné Království, jehož rozsah nespatriil nikdy ani žádný z andělů, ve kterém přebývá velký nespatriitelný Duch, kterého nikdy neviděl žádný z andělů, a jehož dosud nepochopila žádná myšlenka srdce ani Ho dosud nikdy nenazvali jménem.“

A objevil se světelný mrak a řekl: „Stvoř anděla coby mého služebníka!“ A z onoho světelného mraku se zjevil velkolepý anděl, který ozářil božskou Nesmrtelnost. Skrze něj povstali z dalšího mraku světla čtyři další andělé, kteří se stali strážci Toho nebeského Věčného. Věčný pravil: „Ať povstane [...] a vznikl [...]“ A stvořil první souhvězdí, aby mu vládl.

A dále řekl: „Stvoř anděly, aby mu sloužili!“, a tu se zjevilo nespočetné množství andělů.

A dále řekl: „Stvoř osvětlený svět!“, a on byl stvořen. A stvořil druhé souhvězdí, aby mu vládl spolu s nespočetnými houfy andělů, kteří mu nabízeli své služby. Tímto způsobem stvořil také další osvětlené světy a nechal je nad nimi panovat a stvořil pro ně také nespočetné zástupy andělů, aby jim pomáhaly.

ADAMAS A SOUHVĚZDÍ

Adamas byl v prvním mraku světla, které dosud nespatriř žádný z andělů mezi nimi všemi, ani ten, kterého nazývají „bůh“. On [...] obraz [...] a podle postavy tohoto anděla. Dal povstat nepodplatitelnému pokolení Setha [...] dvanáct [...] dvačtyřicet [...]. Dal povstat 72 souhvězdím a v každém neposkvrnitelnému rodu podle vůle Ducha. 72 souhvězdí dalo vzniknout 362 souhvězdím, kde vládl nezkažený rod podle vůle Ducha, tak aby jejich počet činil pět na jednoho. Dvanáct světů dvanácti souhvězdí vytvořilo základnu pro svého Otce se šesti nebesy pro každý svět, takže existuje 72 nebi pro 72 souhvězdí a pro každé z nich pět úrovní, což činí dohromady 360 nebes [...]. Jim byla svěřena do rukou moc a velké vojsko andělů bez počtu kvůli slávě a úctě, a také potom nedotknutelní duchové kvůli slávě a úctě všech světů a nebes a úrovní.

SVĚT, CHAOS A PODSVĚTÍ

A celé toto množství je nazýváno světem zániku, na rozdíl od Otce se 72 souhvězdími a 72 světy, kteří jsou s Tím Věčným. V něm se objevil první Člověk se svými nezničitelnými (tj. věčnými) silami. A aion, který vznikl spolu s tímto nezničitelným (lidským) rodem, aion, ve kterém existuje mrak vědění a andělů, se nazývá [...].

Potom (Vládce) řekl: „Vytvoř 12 andělů, aby ovládali chaos a spodní svět!“

A hle, z mraku se zjevil anděl, z jehož tváře šlehaly plameny a jehož zrod byl pošpiněn krví. Jeho jméno bylo „Nebro“, což znamená „Buřič“, jiní ho nazývají Jaldabaoth („Syn Chaosu“). Jiný

anděl, Saklas, vystoupil rovněž z tohoto mraku. Nebro stvořil šest andělů, právě tak jako Saklas, aby jim sloužili, a ti stvořili 12 andělů na nebesích, od kterých každý z nich obdržel část nebes.

VLÁDCI A ANDĚLÉ

12 vládců přikázalo 12 andělům: „Ať každý z vás [chybí 1 řádka]

Rod andělů: První je Seth, který je nazývaný Kristus, druhý je Harmathoth, který [...], třetí je Galila, čtvrtý je Yobel, pátý je Adonaios.

Těchto pět vládne spodnímu světu a především nad chaosem.

STVOŘENÍ ČLOVĚKA

Pak řekl Saklas svým andělům: „Vytvořme člověka podle formy a podle obrazu (tj. horního Člověka - Adamase).“

Vytvořili Adama a jeho ženu Evu, která je v mraku nazývána Život. Skrze toto jméno hledají všechny pokolení člověka (?) a každé nazývá ženu tímto jménem. [chybí řádka] A Vládce řekl Adamovi : „Budeš dlouho živ - ty a tvoje děti.“

JIDÁŠ SE PTÁ NA OSUD ADAMA A LIDSTVA

Jidáš se zeptal Ježíše: „Je velký čas, ve kterém bude žít toto lidské pokolení?“

Ježíš řekl: „Proč se divíš, že Adam a jeho rod žil na místě, kde obdržel své království a dlouhověkost se svým Vládce?“

Jidáš řekl Ježíšovi: „Může duch člověka zahynout?“

Ježíš řekl: „To je důvod, proč bůh poručil Michaelovi, aby dal lidem jejich ducha (života) jako půjčku, aby mu mohli sloužit, avšak Ten Vznešený přikázal Gabrielovi, aby velkému pokolení, které nad sebou nemá žádného Vládce, dopřál ducha a duši jako dar.“ [chybí jedna řádka]

JEŽÍŠ PROMLOUVÁ S JIDÁŠEM A OSTATNÍMI O ZNIČENÍ ZLA

[...] světlo [2 řádky chybí] „... a nech ducha, který v tobě sídlí, v tomto těle uprostřed generací andělů.“ Avšak bůh způsobil, že Adamovi a těm, kteří byli s ním, bylo dáno vědění, tak aby Vládci chaosu a spodního světa nad ním nemohli vládnout.

Jidáš se zeptal Ježíše: „Co tedy učiní toto pokolení?“

Ježíš řekl: „Vpravdě vám říkám, pro každého z nich se dokončí jejich spojenost s hvězdami. Až Saklas ukončí jim určený čas, zjeví se jejich první hvězda s pokoleními a oni naplní (dokončí) to, co slíbili. Pak budou v mém jménu konat zločiny a zabíjet své děti a budou [chybí 5 řádek] v mém jménu a bude [...] tvá hvězda nad třináctým aionem.“

Potom se Ježíš zasmál.

Jidáš se zeptal: „Mistře, proč se nám vysmíváš?“

Ježíš odpověděl: „Nesměji se vám, nýbrž omylu hvězd (planet), protože těchto šest hvězd (planet) se otáčí stále dokola v boji se svými pěti nepřáteli a ti všichni budou spolu s tvory, kterým dávají povstat, umírat.“

JEŽÍŠ PROMLOUVÁ O POKŘTĚNÝCH A O ZRADĚ JIDÁŠOVĚ

Jidáš se zeptal Ježíše: „Hleď, co budou konat ti, kteří byli pokřtěni v tvém jménu?“

Ježíš řekl: „Vpravdě, říkám ti, tento křest v mém jménu [chybí 9 řádků] Vpravdě, říkám ti, Jidáši, ti, kteří přinášejí oběti Saklasovi [...] bůh [3 řádky chybí] všechno zlo. Avšak ty je všechny překonáš. Pro tebe bude obětovat ten člověk, který mě obléká.

Již byla pozvednuta hlásná trouba, tvůj hněv se rozhořel, tvá hvězda se objevila zářící a tvé srdce [...]

[chybí 2 řádky] Vládce, neboť bude zničen. A pak bude povýšeno velké pokolení Adamovo nad nebesa, zemi a anděly, neboť ono pokolení, které pochází z království Nesmrtelnosti, existuje věčně. Hleď, tobě bylo všechno řečeno. Pozdvihni svůj obličej vzhůru a pohleď na mrak a světlo v něm a na hvězdy, které ho obklopují. Hvězda, která je na jejich pouti vede, je tvou hvězdou.“

Jidáš pozvedl oči a spatřil zářící mrak a vstoupil do něj.

Ti, kteří stáli na zemi, slyšeli hlas, který vycházel z mraku a říkal [...] vznešené pokolení [5 řádků chybí]

ZÁVĚR

[...] jejich velekněží mumlali, neboť vstoupil do hostinského pokoje, aby se modlil. Ale někteří znalci písma, kteří tam byli, ho bedlivě pozorovali, aby ho během jeho modlitby zatkli, neboť se obávali lidu, protože byl všemi považován za proroka. Přistoupili k Jidášovi a řekli mu: „Co tu děláš? Ty jsi Ježíšův žák.“

Jidáš jim ale odpověděl to, co si přáli. Obdržel trochu peněz a potom jim ho vydal.

Jidášovo evangelium

(Komentář vydavatele gnostických spisů

Mgr. Jana Kozáka, <http://sweb.cz/gnostica>)

Tzv. „Jidášovo evangelium“ je text, který se formou i obsahem podobá některým tzv. „gnostickým spisům“ nalezeným v Nag Hammadí, např. tzv. „Apokalypse Petra“, NHC VII,3 (viz Evangelium neznámého boha, Bibliotheca gnostica 1994), nejvíce potom tzv. „Apokalypse Adama“, NHC V,5 (viz Křesťané před Kristem, Bibl. gnostica 1995).

To, co vzbuzuje současný mediální rozruch, není kupodivu, ale také pochopitelně, sama okolnost, že gnostické spisy, které se našly již před 60 lety v Nag Hammadí, svědčí dostatečně o tom, že v Bibli prezentovaný Spasitel je sekundární a vykonstruovaná verze původního gnostického Sótéra, zvaného „chréstos“- „ten dobrotivý“, uměle a posteriori naroubovaná na židovskou náboženskou tradici, ale veškerý rozruch vyvolává pouze vnitřní problém či „skandál“ této uměle vytvořené židovské „křesťanské“ tradice: ten nejvíce odsuzovaný odpadlík a zrádce Krista podle Bible - Jidáš iškariotský - je v nově nalezeném koptském textu veleben jako jediný pravý žák Kristův.

Se slovem „Judas“, stejně jako s původně gnostickým slovem „Jesus“, „Jesus“, si biblická tradice dělá, co chce. Slovo „Juda“ je totiž překládáno do evropských jazyků podle potřeby jednak obecně jako „žid“ nebo jako jméno „Juda“ či příslušník „kmene Juda“ a nebo jako právě zde „Jidáš“. Je dobré vědět, že „žid“ a „Jidáš“ je jedno slovo, které se pouze podle okolností překládá tak nebo onak.

Ohledně potom samotného slova „gnoze“ či „gnostické evangelium“ je třeba být velmi obezřetný. V textu nově objeveného „Jidášova evangelia“ sice najdeme řadu témat a frází, která jsou typicky gnostická - např. „nespatřitelného Ducha“, „říši světla Barbelo“, „světelný mrak“, „pevné pokolení nepodplatitelných lidí“- tzv. „Sethovo pokolení“, najdeme zde dokonce i gnostický odpor vůči židovskému bohu, nazývanému někde „Saklas“, jinde „Jaldabaoth“ („Syn chaosu“), jenž má „ohnivou tvář“, a Jidášovo evangelium se tak hlásí svou terminologií zřetelně k jedné z nejznámější

větví gnoze, k tzv. „barbelognozi“- ale zde právě je ten největší problém!

Z textů nalezených v Nag Hammadí je totiž zcela jasně prokazatelné, že židé, které právě tzv. „barbelognoze“ anebo také „sethovská gnoze“ kvůli jejich činnosti nazývala „duchem nápodoby“ a považovala je za svého úhlavního nepřítele, složili během času celou řadu spisů, ve kterých přejatými termíny napodobovali gnostické spisy, avšak měnili jejich smysl tak, aby „spásným rodem“ nebyli gnostici, nýbrž židé sami a jejich náboženská tradice.

Právě totiž v barbelognozi, ke které se Jidášovo evangelium klamně hlásí, můžeme najít ty nejostřejší výtky a obvinění vůči židům a jejich náboženství. Gnostik Jan např. ve svém Tajném spisu (NHC II,1; III,1; IV,1 - viz Příběh o povstání hada, Bibl. gnostica 1996, str. 66-88) říká o židech toto:

Neboť jejich blaho je hořké a jejich krása je neslušná. Jejich blahem je podvod a jejich „stromem“ je nepřátelství. Jejich plodem je jed, vůči kterému není léku a jejich sliby jsou pro člověka smrtí. Jejich strom ale byl zasazen coby „strom života“. A já vám zvěstuji tajemství jejich života: Je to jejich duch nápodoby (sic!), který z nich pochází, aby člověka zvrátil a aby on nepoznal svou úplnost. Onen strom je zřízen následovně: jeho kořeny jsou hořké, jeho větve jsou stínem smrti, jeho listy jsou nenávist a podvod, jeho míza (dosl. „tuk“) je pomazání (posvěcení) špatnosti a jeho plodem je žádost smrti. Jeho símě pije od těch, kteří ho chutnají a spodní svět je jejich bydliště.

Strom ale, který je od nich nazýván „poznání dobrého a zlého“, to je První Poznání Světla, kvůli kterému byl vydán rozkaz, aby se z něj nic nejedlo, to jest, aby se mu nenaslouchalo, protože tento rozkaz je vydán proti člověku, aby se nedíval vzhůru po svém naplnění a nezpozoroval hanbu své nedokončenosti. Já ale (tj. pravý Kristus, nazývaný v Bibli „hadem“) je (tj. Adama a Evu) přivedl k tomu, aby jedli!“.

A dále píše Jan ve stejném gnostickém spisu:

Já ale řekl: „Kriste, odkud pochází duch nápodoby?“

On mi řekl: „Když Matka plná slitování a svatý Duch, ten Milosrdný, který se s námi tolik namáhá - to jest První Poznání Světla - probudili sémě v myšlení lidí z rodu tohoto dokonalého Věčného Člověka světla, tu poznal první Archon (tj. Jaldabaoth - Jahve), že oni ho převyšují ve výšinách svou moudrostí i chtěl si přivlastnit jejich myšlenkovou sílu (SIC!). Protože je nevědoucí, nevěděl, že jsou moudřejší než on. Učinil rozhodnutí se svými silami a stvořil osudovost. Spoutali mírou, časovými úseky a časem božstva na nebesích, anděly, démony a lidi, aby ti všichni upadli do jeho pout a on se stal pánem nade všemi - zlý a zkažený plán.

On (Jaldabaoth) pak ale litoval všeho, co skrze něj vzniklo. Rozhodl se, že přinese na lidskou domýšlivost potopu. A vznesenost Prvního Poznání - to jest První Poznání Světla - to sdělila „Noemu“ (tj. člověku poznání). Ten to zvěstoval lidem, ale oni mu nevěřili. Ne tak, jak řekl Mojžíš: „On se skryl do archy“, nýbrž on se skryl na jednom (svatém) místě. Nejen sám Noe, nýbrž mnoho lidí z rodu, který nezakolísá, se odebralo na ono místo a skrylo se v oblaku světla. A on (Noe) poznal (řecky „noein“- „poznat“) Jeho panství spolu s těmi, kteří s ním byli ve Světle, které je ozařovalo, neboť temnota se rozlila na všechny věci na zemi.

Vládce (Jaldabaoth) se svými anděly (mocnostmi) učinil proto rozhodnutí a seslali své posly k dcerám lidí, aby z nich vyklíčili jejich následovníci (těmto) mocnostem k potěšení. Nejdříve neměli žádný úspěch, proto přišli a rozhodli se všichni, že vytvoří ducha nápodoby - nápodobu toho Ducha, který sestoupil (SIC!). A tito poslové změnili svou podobu do podoby jejich (budoucích) manželů a naplnili je (tj. ty ženy) duchem, který je mučil v temnotách. Ze zlomyslnosti jim přinášeli zlato, stříbro, dárky a kovy: měď a železo a všechny (ostatní) druhy a uvedli je do pokušení, aby už nemyslely na své První Poznání, které je pevné. A vzali si je (tj. ty ženy) a zplodili skrze svého ducha nápodoby děti temnoty. A jejich srdce se zavřela a ztvrdla skrze tvrdost ducha nápodoby - až dodneška. To velebené - to jest Otec-Matka - To milostiplné (tj. První poznání) je však v jejich potomstvu přítomné.

V dalším spisu sethovské gnoze anebo barbelognoze „Druhý logos velkého Setha“ (NHC VII, 2) říká gnostik Seth o židech a jejich činnosti toto:

Terčem posměchu (pohrdání) byl totiž Adam, který byl vyroben („stvořen“) Sedmerostí (tj. židovským bohem) nápodobou lidského druhu (sic!), aby se stal silnějším nežli já a moji bratři. My jsme ale na rozdíl od něj bez špatností, my jsme nehřešili.

Terčem posměchu (pohrdání) byli Abrahám, Izaak a Jákob, kterým bylo nápodobou dáno Sedmerostí jméno „patriarchové“, aby se tak stali silnější nežli já a moji bratři. My jsme ale na rozdíl od nich bez špatností, my jsme nehřešili.

Terčem posměchu (pohrdání) byl David, jehož syn byl nápodobou nazván „syn Člověka“, se kterým Sedmerost pracovala, aby se stal silnějším nežli já a můj rod. My jsme ale na rozdíl od něj bez špatností, my jsme nehřešili.

Terčem posměchu (pohrdání) byl Salomon (Šalamoun), protože věřil, že je Dobrotivý (Chrestos). Stal se skrze Sedmerost domýšlivým, aby se tak stal mocnější nežli já a moji bratři. My jsme ale na rozdíl od něj bez špatností, my jsme nehřešili.

Terčem posměchu (pohrdání) bylo dvanáct proroků, kteří nastoupili coby napodobitelé pravých proroků (!). Vznikli nápodobou skrze sílu Sedmerosti, aby se tak stali mocnější nežli já a moji bratři. My ale jsme na rozdíl od nich bez špatností, my jsme nehřešili.

Terčem posměchu (pohrdání) byl Moses (Mojžíš), věrný sluha, který byl (lživě) nazván „přítelem“, o němž bylo se zlým úmyslem složeno „svědectví“, který mě však nikdy nepoznal, ani on, ani ti před ním od Adama do Mojžíše a „Jana Křtitele“ - nikdo z nich nepoznal ani mě ani mé bratry.

Bylo jim totiž vlastní učení „andělů“ (tj. „vyslanců“ pána Sedmerosti, sedmi „archontů“- vládců hmoty), kteří byli s nimi, všimati si jenom potravy a hořkého otroctví. Oni nikdy pravdu ani nepoznali, ani ji nebudou moci poznat. Hluboký omyl leží totiž na

jejich duši, takže nikdy nebudou schopni pochopit rozum (nous) svobody - do té doby, než poznají syna Člověka. Co se ale týče mého Otce - já jsem ten, kterého svět nepoznal, a proto se (Archon) pozvedl proti mně a mým bratrům. My jsme ale na rozdíl od něj bez špatností, my jsme nehřešili.

Terčem posměchu (pohrdání) byl totiž Archon (tj. žid. Jahve), protože řekl: „Já jsem bůh a není nikdo větší nežli já. Já sám jsem Otec a Pán a není žádný jiný kromě mě. Já jsem žárlivý Bůh, který přenáší hříchy otců na děti až do třetího a čtvrtého pokolení.“ (Izaj 45,5; 44,6; 2M 20,5) - aby se tak stal silnějším nežli já a moji bratři. My jsme ale na rozdíl od něj bez špatností, my jsme nehřešili. Proto jsme se stali pánem nad jeho učením, protože se nalézá v prázdné slávě a nemá nic společného s naším Otcem! Byl totiž terčem posměchu (pohrdání) se svým „soudem“ a falešným proroctvím!

Máme-li tedy hodnotit nalezené Jidášovo evangelium a nazývat ho „gnostickým spisem“, musíme mít napodobovací antickou praxi židovskou na zřeteli. V objeveném koptském souboru nag ham-madských textů je těchto židovských napodobenin gnoze celá řada, některé, např. První a Druhá apokalypsa Jáкова (NHC V, 3 a 4) anebo Spis bez titulu (NHC II,5), ještě daleko ostřejšího a zjevnějšího charakteru nežli Jidášovo evangelium. V těchto často hrůzných židovských napodobeninách se vyskytují v rámci údajné „gnoze“ termíny jako např. „Spasitel Zvíře“ či gnostické „Světlo, zjevené v trnitém keři“ anebo „světelný Člověk krve“ apod.

Z uvedených souvislostí vyplývá, že je zcela nemožné, aby se v rámci gnostické oslavy světelné říše Barbelo a pravého rodu gnostiků, pocházejících od Člověka - Setha, který právě poznal lokajskou oddanost židů vůči „Archontovi - Světavládci (Jahve), zacházelo pozitivně s biblickými tématy, nebo aby se jakýkoliv „Judas“- ať již čten jako „žid“ anebo „Jidáš“- mohl stát pravým učedníkem gnostického Krista.

Je dále také zcela nemožné - jak je tomu nejen v Jidášově evangelium, ale i v dalších židovských parafrázích gnoze - aby se gnostický Kristus chystal na židovský krvavý svátek pesah nebo aby se židovská hadí bohyně Havah - „Eva“ místo gnostické pravé

Matky, tj. Pravdy (!), mohla nazývat „Zoe“- „Život“, neboť právě ona je gnostiky zcela odmítaným spodním božstvem zla a krve, které vládne všem neprobuzeným.

Právě pomocí napodobování idejí a termínů gnoze došlo postupně v židovském prostředí ke krystalizaci biblické literární postavy zabitého a opět coby „zmrtvýchvstalé tělo“povstávajícího „Ježíše Krista“, která teprve časem a světskou mocí mocně podporovanou „vírou“získala svou historicitu a legitimitu. Právě tato omylná představa „spásy těla“a „prominutí všech hříchů, když mi budeš sloužit“nakonec zvítězila v době totálního úpadku mravnosti a lidství v celé římské říši coby státní anebo říšské náboženství nad skutečnou duchovní školou, která mluvila o „živoucím Ježíši“, jak jej nazývali gnostici.

V podobě „Jidášova evangelia“tedy máme před sebou zajímavou, ale dosti obvyklou, židovskou parafrázi gnoze, která obratně pomocí gnostického odmítání židovství pracuje na slávě židovství. Judas iškariotský se zde stává „gnostikem“, ovšem za tu cenu, že se původně gnostický Ježíš Kristus stává židem.

Mezi zajímavosti textu Jidášova evangelia patří mezi jiným také stálé odcházení Ježíše za „dokonalým a nepodplatitelným“pokolením lidí. Daleko více se o tomto „pokolení“můžeme dozvědět v již zmiňovaném a do češtiny přeloženém spisu „Apokalypsa Adama“(NHC V,5). Podle tohoto spisu nepocházejí tito vznešení lidé od biblického boha stvořitele, ale „skrze věčného Boha pravdy a skrze poznání“, a „do jejich srdce nevstoupí dílo nenávisti, pouze poznání Boha samého“. Tito lidé navíc podle textu „nevzešli z pokolení Sémova, ale z pokolení Hamova a Jafetova“, „jsou cizí ve své vznešenosti“židovskému božstvu, a doslovně: „nečinili to, co ty chceš (tj. židovský bože), nýbrž tvé celé množství od tebe odvrátili!“

Podobnost ba totožnost tohoto popisu „vznešených lidí“s alexandrijskými „therapeuty“, které již dnes řada badatelů ztotožňuje s buddhisty, přítomnými v Egyptě, je velmi zajímavá. Podle cejlonské kroniky Mahávamsó přijelo již ve 2. stol. př.n.l. slavit velký buddhistický svátek na Cejlon z Alexandrie a okolí na 80 000 buddhistických mnichů.